پیام شهر قزوین

هفته نامه اطلاع رسانی شهرداری قزوین

صاحب امتیاز: شهرداری قزوین

مدیرمسئول: امیر رجبی

صفحه آرایی و گرافیک: کانون زرشید

سه شنبه ۱۲ شهریورماه ۱۳۹۸ | ۳ محرم ۱۴۴۱ | شماره ۳۴۷

چاپ: موسسه ایران چاپ

آدرس: قزوین، خیابان آیت اله کاشانی (باغ دبیر)، کوچه آزاد، پلاک۲، هفته نامه پیام شهر.

شماره تماس: ۳۳۲۳۱۲۴۱ نمابر: ۳۳۲۳۱۲۴۲

وب سایت: payameshahr.qazvin.ir

استفاده از مطالب و عکس های نشریه با ذکر منابع آزاد است.

نگاه روز

نگاهی به دومین جشنواره طنز عبید زاکانی

مینا اسکندری فر

به تازگی مراسم اختتامیه دومین جشنواره طنز عبید زاکانی با حضور زاهدی استاندار وقت قزوین، سید حمیده زرآبادی، نماینده قزوین در مجلس و اعضای شورای شهر و محمد درافشانی، سرپرست شهرداری قزوین برگزار شد.

در این مراسم که با استقبال بسیار خوب مخاطبان روبرو شد، بارها بر ظرفیت صندلی‌های سالن افزوده شد، علاوه بر مقام‌آوران و برگزیدگان جشنواره، چهره‌های برجسته طنز کشور نیز حضور داشتند؛ از جمله رضا رفیع که با سابقه قابل توجه فعالیت حرفه‌ای و رسانه‌ای از نیمه دهه هفتاد به بعد طراح و برگزار کننده برنامه‌ها و محافل ادبی طنز متعدد در صداوسیما مثل برنامه‌های قندپهلو، شبخند، شکرخند، پا تو کفش اخبار، بخش گفت وگو با طنزپردازان برنامه سلام تهران و... که دبیری چندین جشنواره سراسری طنز مثل جشنواره ملی طنز اراک و طنز تهران را برعهده داشته و در این جشنواره نیز به عنوان دبیر علمی و سرداور دومین جشنواره طنز عبید زاکانی همکاری داشت.

از دیگر داوران این جشنواره، اسماعیل امینی، استاد دانشگاه در رشته ادبیات، شاعر، منتقد و طنزپرداز بود که چندین کتاب، سخنرانی آموزشی و... در حوزه طنز از او در دسترس است. علیرضا لبش شاعر، طنزپرداز، فیلمنامه و داستان‌نویس داور دیگر این‌جشنواره از دیگر میهمانان اختتامیه بود که به همراه صابر قدیمی (که فعالیت‌های متنوعی در عرصه طنز اعم از محافل ادبی، اجرای تلویزیونی و... دارد) در این مراسم‌حضور داشتند.

در این مراسم علاوه بر مطالب قابل توجهی که رضا رفیع و ضرورت برگزاری این جشنواره مطرح شد ، صابر قدیمی به نکته قابل تاملی اشاره کرد و یادآور شد: عبید زاکانی همچون حافظ یک طنزپرداز جهانی است که باید بیشتر شناخته و شناسانده شود.

با همه این اوصاف، اما قزوین امروز نیز چهره‌های بزرگی در طنز مثل استاد بهاءالدین خرمشاهی و جواد مجابی دارد که همواره علاقه دست‌اندرکاران و دبیران این جشنواره در دعوت و همکاری با این بزرگان مد نظر بوده‌است؛ لیکن بنا به دلایلی این تعامل از طرف آن بزرگواران میسر نشد.

حضور دیگر چهره‌های قزوینی مثل محسن دانشگرنژاد که کارنامه علمی و هنری مغتنمی دارد، شاعران و هنرمندان ارجمند استان، و برخی استادان دیگر باعث شد تا حدودی خلاء نام این عزیزان کمتر احساس شود.

اگرچه مسئولان ارشد استان با حضور خود عزم راسخی را در جهت تعالی هنر قزوین به عنوان پایتخت قزوین نشان دادند؛ ولی این مهم می‌توانست با حضور آن‌ها تا پایان مراسم شکل بهتری پیدا کند.

در این جشنواره آثار زیاد و متنوعی بالغ بر ۴۰۰ اثر شعر و نثر که عمدتاً در کنار اشعار ارسالی، داستان‌های کوتاه و بلند طنز را شامل می‌شد به دبیرخانه جشنواره ارسال گردید که رقابت نهایی بین ۲۳۵ اثر بسیار تنگاتنگ بود و داوران به این نکته اذعان داشتند .

انتخاب برگزیدگان از میان آثار اگر چه بسیار سخت بود ولی جای خوشحالی هم داشت که ۴ اثر برگزیده و مقام دار از استان قزوین در بین برگزیدگان کشور معرفی گردید تا عنوان پایتخت طنز عنوانی برای کهن شهر قزوین سزاوارتر به چشم بیاید .

این جشنواره با توجه به نظر کارشناسان و فعالان و برخی از رسانه ها یکی از بهترین برنامه‌های هفته فرهنگی قزوین بوده که متناسب با شرایط بومی استان برگزار شده است استقبال کم نظیر شهروندان قزوینی نیز گواهی دیگر بر لزوم توجه و ادامه چنین روندی در آینده می‌باشد و امیدواریم که در سالهای آتی این جشنواره بتواند به شکل مطلوبتری پاسخگوی بخشی از مطالبات فرهنگی ، بومی ، ارزشی و دغدغه های مردمی در سطوح کلان جامعه باشد.

گپ

جان جوانی پس از هشت سال

همایش تئاتر جوان در گفت وگو با مسئول انجمن هنرهای نمایشی قزوین

دوازدهمین دوره همایش تئاتر جوان در خاطر است که چه شور و هیجانی را در شهر به پا کرده‌بود. نمایش‌های مختلف با استقبال خوب اهالی تئاتر و مردم اجرا می‌شد. از آن اتفاق هشت سال گذشت و دیگر خبری از آن رویداد خوب نشد، تا امسال که تبلیغات سیزدهمین دوره به چشمم خورد و کاش همه‌ی چراغ‌های خاموش دوباره روشن شود.

در این میان،یکی از کسانی که برای برگزاری دوباره این همایش تلاش کرده،کیوان حبیبی، مسئول انجمن هنرهای نمایشی استان قزوین است. به این مناسبت با او به گفت وگو نشستیم.

متین نوروزی

● چرا هشت سال تاخیر در برگزاری همایش تئاتر اتفاق افتاد و چه شد که دوباره چراغش روشن شد؟

از سال ۹۰ تاکنون به دلیل مشکلاتی مانند ناهماهنگی بین انجمن هنرهای نمایشی با اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان و همچنین نبود زیرساخت‌های مناسب این همایش برگزار نمی شد؛ اما بعد از برگزاری انتخابات انجمن نمایش در دی ماه گذشته، اعضا انجمن و آقای ایزدفر و من تاکید داشتیم هرطور شده باید امسال این همایش جان تازه بگیرد؛ چراکه پدیده مهمی در کشور بود و فضای مناسبی برای کسانی که تازه پا به عرصه تئاتر گذاشته بودند. سرانجام همت عالی دوستان، حمایت شورای اسلامی شهر، سازمان فرهنگی- ورزشی و اداره کل فرهنگ و ارشاد نتیجه داد و ما شاهد سیزدهمین دوره همایش بودیم.

● همایش به لحاظ کیفی چگونه بود؟

دوازده نمایش در چهار روز به روی صحنه رفت، آن‌هم تنها در یک سالن شهر؛ یعنی علامه رفیعی که همین با تمام کاستی‌ها اتفاق خیلی خوبی است.

-این همایش چه تاثیری بر فعالیت و عملکرد اهالی تئاتر شهر دارد؟

قطع به یقین دوستان شرکت کننده چون نگرانی راهیابی نمایش شان به جشنواره‌هایی مانند فجر را در این همایش ندارند، این رخداد اثر خوبی بر رویشان می گذارد و کسانی که ذهنیت آموزش و یادگیری داشته‌باشند، فرصت خوبی است که خود را محک بزنند. همچنین سه کارگاه خوب برگزار کردیم که اساتید خوبی داشت و یک کارگاه آموزش بازیگری با تدریس حمیدرضا نعیمی که استقبال خیلی خوبی از آن شد.

● از دوره‌های پیشین این همایش بگویید؛ چطور بود؟

من نمایش «خواستگاری چخوف» را در سال ۸۴ در این همایش به روی صحنه بردم که توانست چندین جایزه را دریافت کند. یادم هست آن سال با دیدن آثار دوستانم تجربه‌ام بیشتر شد.

● اصلاً تئاتر را چطور شروع کردید؟

اولین نمایشی که دیدم در چهارسالگی در یک جشن تولد بود؛ دختری که در جشن تولدش سیاه بازی اجرا کرد و هنوز در ذهنم مانده‌است. پس از آن با هنر فاخر و تاثیرگذار تعزیه آشنا شدم که برایم بسیار تاثیرگذار بود و با شور و هیجان تماشا می کردم، در مدرسه رفیع و بعد علامه طباطبایی هم تئاتر زیاد اجرا می کردیم و از همان سال‌ها که تئاتر برایم جدی شد، تا به امروز من حتی یک روز را هم بدون تئاتر و یا دیگر هنرها سپری نکرده‌ام.

● طی این سال‌ها خسته نشدید یا تصمیم نگرفتید سراغ شغل دیگری بروید؟

چرا بارها پیش آمد که به دلیل نبود امنیت شغلی این هنر، سراغ شغل دیگر رفتم؛ البته در جامعه، تئاتر ارزشی که باید داشته‌باشد، ندارد، تصمیم گرفتم درس را در کنار تجربه ادامه بدهم. در دانشگاه تربیت مدرس بازیگری خواندم و خودم را برای آزمون دکتری در رشته تئاتر کاربردی آماده می کنم. احساسم این است که تئاتر باید همه‌ی زندگی شما بشود تا بتوانید موفق شوید و برای من این اتفاق الان افتاده‌است.

● به سرتان نزد به تهران بروید؟

هشت سال پیش فهمیدم قزوین جوابگوی نیاز من نیست؛ اما به دلایل مختلف مانند تامین نشدن مسکن مناسب و مسائل دیگر نرفتم، ولی اگر فرصت مناسب پیش بیاید برای تجربه بیشتر به تهران می‌روم، آن‌هم به این دلیل که نیاز به فضاهای بزرگتر برای کار کردن دارم و تئاتر تهران هنوز نبض تپنده تئاتر کشور است.

● مهمترین مشکلات تئاتر استان را چه چیزهایی می‌دانید؟

در قزوین به دلیل نبود امکانات سخت افزاری مانند فضای مناسب، بودجه لازم تئاتر رونق لازم را ندارد و نیاز است ارگان‌های مرتبط حمایت کنند. باید دوستان هنرمند انجمن نمایش استان را برای اخذ مجوز و یا تایید کیفیت کار به رسمیت بشناسند تا ما شاهد نمایش‌های ضعیف و یا کلاس‌های آموزشی غیراستاندارد نباشیم که متاسفانه این روزها باب شده و سبب آشفتگی شده‌است. بهترین راهکار این است که مسئولان استانی بدانند تئاتر هنر عمومی و در واقع هنر مادر است، در استان ما شش گروه تئاتر فعال هستند که جمعا سه هزار عضو دارد که عدد کمی نیست؛ بنابراین توجه بسیار زیادی می‌طلبد.

سینما شهر

قصرشیرین؛ روانشناسانه عمیق

گل اندام صفری

قصر شیرین یک درام موقعیت است؛ چراکه در یک موقعیت جاده‌ای شخصیت‌ها به تدریج افشا و قصه‌ی فیلم کامل می‌شود. فیلمنامه خوب فیلم به گونه‌ای نوشته شده که نه مقصد سفر اهمیت دارد و نه شخصیت شیرین فیلم که درام به‌خاطر او شکل گرفته‌است. آنچه مهم است هر پیچ این جاده است که در آن بخشی از داستان روشن می‌شود و اطلاعات جدیدی به دست می‌آید.

داستان از این قرار است که جلال (حامد بهداد) که همسر و فرزندان خود را ترک کرده، پس از نزدیک به دو سال به دلیل مرگ مغزی همسرش شیرین به خانه برگشته تا فرزندان خود را با خود ببرد. در جاده با ایجاد چند موقعیت دراماتیک مانند رویارویی فرزندان با همسر جدید جلال و رویارویی جلال با برادران شیرین که به خاطر فروش قلب شیرین از او بسیار عصبانی هستند، پرده از روابط خانوادگی برداشته شده و اطلاعات به تدریج به مخاطب ارائه می‌شود.

نهمین اثر میرکریمی که در جشنواره پیشین فجر توانست جایزه بهترین فیلمنامه و بهترین موسیقی متن را دریافت کند، به زعم نگارنده بهترین اثر او در سال‌های اخیر است؛ فیلمی با لایه‌های عمیق روانشناسانه که کارگردانی همسو و منطبق با فیلمنامه توانسته بر قوت این اثر بیفزاید. به‌عنوان مثال در ابتدای فیلم پدر نسبت به فرزندان خود عطوفتی ندارد و کارگردان برای نمایش فاصله بین آن‌ها، فرزندان را در صندلی پشت ماشین نشانده‌است؛ اما با پیش رفتن فیلم و بهتر شدن رابطه بین پدر و فرزندان، پسر در صندلی جلو ماشین و کنار پدر نشسته‌است.

این فیلم که دغدغه اصلی میرکریمی در آثارش، یعنی خانواده و رابطه والدین و فرزندان را دربردارد، با بازی‌های بسیار خوب، جذاب و دیدنی شده‌است که نشان از بازی گرفتن خوب میرکریمی در این فیلم دارد، تا جایی که ما در این فیلم یک بازی متفاوت از همیشه از حامد بهداد می‌بینیم. همچنین بازیگران کودک فیلم که تجربه زیادی نیز ندارند، بسیار دیدنی و قوی در فیلم ظاهر شده‌اند.

در مجموع می‌توان گفت قصر شیرین به دلیل دارابودن فیلمنامه‌ای خوب و کارگردانی‌ای با تدبیر و دقیق در بین فیلم‌های این روزهای گیشه، فیلمی موفق است و ارزش چندبار دیدن را نیز می‌تواند داشته باشد.

گذر و منظر

شهرام رحیمی

شهرام رحیمی متولد ۱۳۶۴ و دانش آموخته کانون سینماگران جوان است. او عکاسی را از سال ۱۳۸۱ آغاز کرد و تاکنون با خبرگزاری ایسنا، اعتماد ملی، همشهری جوان همکاری داشته‌است. رحیمی طی این سال‌ها جوایز زیادی را کسب کرده و همچنین در کنار عکاسی به فیلمسازی و به‌طور تخصصی‌تر فیلمبرداری نیز می‌پردازد.

● پیام شهر: اطلاعات این ستون را خود هنرمندان در اختیار نشریه قرار می‌دهند و پیام شهر در قبال آن هیچ مسئولیتی ندارد.

کاریکاتور

طرح: خوابگرد

نگارخانه شهر

روایتی از یک ماراتن ملی

محمد اسدی

بیست و ششمین جشنواره ملی هنرهای تجسمی کشور در استان ایلام برگزار شد و سهم استان قزوین ۶ نماینده از ۱۲۷ هنرمند جوان حاضر در این جشنواره بود.

سه هنرمند بانو در رشته‌های تذهیب و نگارگری (فاطمه تقوی، متین نظری و زینب محمدی) سه هنرمند مرد در رشته‌های خوشنویسی و عکاسی(ایمان حمیدی، حمید سلیمانی، امیر حسین نظری) بودند که به رقابت با دیگر هنرمندان ایرانی در یک ماراتن پنج روزه پرداختند.

استان قزوین در طول سال‌های گذشته هنرمندان بسیاری را در رشته‌های مختلف به این جشنواره اعزام کرده‌است که همواره در رقابت با دیگر استان‌ها رتبه‌های برتر را کسب کرده‌اند.

جشنواره ملی هنرهای تجسمی در سال‌های اخیر از نظر شکل برگزاری و ساختار تغییرات چشمگیری داشته‌است که بسیاری از این تغییرات مورد تایید شرکت کنندگان هم نیست. این درحالی است که قبل‌تر هنرمندان را خود استان‌ها با توجه به سهمیه، انتخاب و اعزام می کردند؛ اما در این چند سال اخیر هنرمندان آثار خود را از طریق سایت جشنواره ثبت‌نام و ارسال می کنند، تصاویر آثار را داوران داوری می کنند و هنرمندان برگزیده به جشنواره دعوت می‌شوند که همین امر باعث انتقادهای بسیاری شده‌است.

نکته دیگر قابل توجه این است که استان قزوین در این دوره پس از تهران و تبریز بیشترین شرکت کننده را داشت؛ اما متاسفانه در چند سال اخیر همچون گذشته استان قزوین در دیگر رشته‌های هنری نماینده ندارد و بیشتر تذهیب و خوشنویسی رشته‌هایی است که در آن حضور دارد که خوشبختانه همیشه در همین دو رشته جوایز را هم دریافت کرده‌است. به نظر نگارنده این امر نیاز به بررسی و آسیب شناسی دارد.

جشنواره ملی هنر های تجسمی با شعار«ایران تهران نیست» هر ساله در یکی از استان‌ها برگزار می گردد که اتفاق خوب و مبارکی است. حضور داوران مطرح و شناخته شده ملی از دیگر ویژگی‌های مهم این جشنواره است.

نکته دیگر، پایین آمدن سطح کیفی آثار تولید شده هنرمندان جوان است که هرچه از گذشته دور می‌شویم دغدغه‌های هنرمندان کمتر شده و بیشتر گرفتار حواشی‌ها می‌شوند و یا به عبارتی نسبت به گذشته جدی تر به تولید آثار نگاه نمی کنند که ریشه این اتفاق را باید در نظام آموزشی و سبک زندگی آغشته به دنیای مجازی جستجو کرد.

امید است با برنامه‌ریزی‌های دقیق در سال‌های آینده هنرمندان بیشتری در همه رشته‌های هنری از استان قزوین در این جشنواره حضور داشته‌باشند؛ چراکه استان قزوین هنرمندان با استعداد جوان بسیار به خصوص در رشته‌های نقاشی، طراحی و پوستر دارد.

جارچی

● پرفورمنس آرت و نمایشگاه نقاشی‌های شاهرخ غلامپور با عنوان «پیدایش» از ۸ تا ۱۸ شهریور ۱۳۹۸ در میدان جانبازان، برج‌های مسکونی راژیا، گالری وندا برقرار است. ورود برای عموم و علاقه‌مندان آزاد است.

● مراسم اختتامیه دومین جشنواره طنز عبید زاکانی با حضور چهره‌های مطرح ملی چون رضا رفیع، اسماعیل امینی ، صابر قدیمی و علیرضا لبش، پنجم شهریور ماه برگزار شد.

● مراسم اختتامیه «سی و دومین جشنواره بین المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان» در سالن سینما مهتاب و با حضور نوجوانان و جوانان قزوینی برگزار شد. مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی در این مراسم عنوان کرد: «همه ی ایران، تهران نیست و امیدواریم بیش از این در قزوین شاهد اجرای برنامه های نوید دهنده ی رشد آینده سازان در خلق آثار فرهنگی و هنری باشیم.»